

dette Øjeblik at være Tilfældet, er noget, som jeg ikke har tilstrækkeligt Kendskab til. Men det ligger nær at tænke, at naar de polske Arbejdere kunne faa paa billigere Vilkaar, end danske Arbejdere efter deres Levefod kunne leve for, saa vil det Tidspunkt komme, da Indførslen af polsk Arbejds-kraft i større Omfang vil faa en trykkende Indflydelse paa Arbejds-lønnen, i hvert Fald paa Landet. Jeg mener derfor, at Lovgivningsmagten allerede nu bør have sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold. I min Egenskab af Politimester og Dommer maa jeg ogsaa sige, at vi staa ved en Vanskelighed lige overfor de polske Arbejdere, som der kunde være nogen Grund til at søge afhjulpnen med Bistand fra Lovgivningsmagtens Side. Vi mangle en Tolk, naar vi skulle tale med dem, og det er lige uheldigt, hvad enten det er en polsk Arbejder, der har lidt Uret og derfor skulde optræde som Klager, eller det er en polsk Arbejder, der sigtes for en Forbrydelse. Jeg ved vel, at man i de Landsdele, hvor den polske Indvandring har et større Omfang end hos os i det nordlige Jylland, betjener sig af katolske Præster som Tolke, men vi maa hjælpe os i bedste Fald med en tysk Op-synsmand, og at en saadan Mands Medvirken ikke i alle Tilfælde er den hensigtsmæssigste for de polske Arbejdere, er klart; thi der vil jo blandt andet let kunne blive Spørgsmaal om et Mellemværende mellem ham og dem. Ogsaa vil den Omstændighed, at de polske Arbejdere aldeles ikke ere Landets Sprog mægtige og i Reglen kun kunne udtrykke sig i et Sprog, som næsten ingen her forstaaer, bevirke, at der i særlig Grad er Grund til at tænke paa, om vi ikke skulde give dem nogen Bistand igennem et Arbejds-inspektorat til Bedste for dem. Et saadant Inspektorat kunde da maaske tillige tjene som Bistand for Øvrighederne og Domstolene, naar de stode overfor saadanne Arbejdere. (Afbrydelse.) Det skulde efter min Mening de Arbejdsgivere betale, som indføre de polske Arbejdere. Forlods maatte Udgiften vel udredes af Statskassen, men det skulde saa repareres paa Arbejdsgiverne, og det kunde saa meget lettere gøres, som de vel i Reglen tjene noget ved at benytte sig af den fremmede, polske Arbejds-kraft. Jeg mener, at man gennemt et saadant Inspektorat tillige kunde og burde søge saa fyldige Oplysninger som muligt om Omfanget og Beskafenheden af den polske Indvandring; man skulde søge Oplysninger om dens Omfang,

dens Aarsager og dens Virkninger. Jeg tvivler ikke paa, at den i de fleste Tilfælde har en Aarsag, som man maa respektere og bøje sig for, at Aarsagen er Mangel paa Arbejds-kraft paa visse Omraader af Landbruget. Det er jo en sørgelig Kendsgerning, at danske Arbejdere have — som det for Resten vist er Tilfældet i alle andre Lande — en stor Tilbøjelighed til at strømme fra Landet til Byerne, og den Omstændighed medvirker vel til, at der kan blive en tom Plads paa visse Steder, hvor man trænger til fremmed Arbejds-kraft for at udfylde den. Men for øvrigt er det heller ikke udelukket, at Aarsagen kunde være, at der var en Arbejdsgiver, som med Hensyn til Løn og andre Forhold ikke vilde opfylde de Betingelser, der med Rimelighed kunne kræves. Det er mig bekendt, at i et enkelt Tilfælde, hvor der paa et industrielt Omraade var en Arbejdskamp mellem Arbejdere og Arbejdsgiver, skaffede Arbejdsgiveren sig en let Sejr ved at indkalde en Del Polakker, som arbejdede paa langt billigere Vilkaar, end danske Arbejdere gjorde, og som ikke stillede det efter Arbejdsgiverens Mening uberettigede Krav, at deres Medarbejdere skulde staa i en Fagfor-ening. Jeg vil altsaa henstille, at Ministeren, hvem det nu maatte være, og Finansudvalget vilde tage under Overvejelse, om det ikke kunde være Grund til at faa oprettet et saadant Arbejds-inspektorat til Tilsyn med og Bistand for de polske Arbejdere, til Bistand for de danske Myn-digheder lige overfor disse og til at tilvejebringe fyldige og omfattende Oplysninger om disse Folks Forhold.

Jeg kunde tænke mig, naar saadanne Oplysninger kom til at foreligge, at man da vilde være tilbøjelig til at gaa til videregaaende Foranstaltninger. Jeg kan ganske vist ikke ret vel tænke mig, at man skulde gaa til ved et Indførselsforbud at lægge en fuldstændig Hindring i Vejen for Indførselen af polske Arbejdere. Det er jo bekendt, at det er den Maade, man er gaaet frem paa paa den anden Side af Havene, baade i Amerika og i Australien. Der stopper man op for den Arbejds-kraft, som man ikke synes om, i Amerika ved Indførselsforbud mod kinesisk Arbejds-kraft og i Australien ved Indførselsforbud mod Arbejdere, der komme fra de andre australske Øer, og derhos begge Steder ved forskellige andre Indførselsforbud, særlig ogsaa mod Arbejdere, der komme derind bundne ved Kontrakt, som de polske Arbejdere komme ind her i Landet. Jeg